

Geloof in jezelf! Pas op voor de 'bluffer'!

Van de week keek ik een documentaire over Donald Trump. Deze man is de vleesgeworden 'bluf'. Goed of niet goed? Hij is er heel ver mee gekomen. Hij kan de ene keer 'dit' verdedigen en de andere keer net zo gemakkelijk 'dat'. Zelfs al staan 'dit en dat' als antagonisten tegenover elkaar. Pure bluf. En zo zijn er natuurlijk ontelbare andere voorbeelden te noemen. En vaak komen deze gasten ver! En ik weet hoe dat komt. Veel andere mensen zetten een stapje opzij. "De persoon die overtuigend zegt het te weten, zal het wel weten. Laat die dan de kar maar trekken."

'Bluffers' kom je overal tegen: in je sport, in de politiek, in de wetenschap, in je werk, in je buurt, etc.

Veel mensen laten de leidende rol of de regie over een activiteit of project, dan maar over aan die ander. Die ander die wellicht een grotere 'bluffer' is. Die zal het dan wel beter weten. Vaak degene met grootste mond en het meest uitgestraalde zelfvertrouwen. En dat laten wegdrücken gebeurt zelfs bij mensen die denken het zelf beter te weten. Maar ze eisen dan eenvoudigweg hun plek niet op. Of uit onzekerheid of toch door twijfel over zichzelf. Achteraf constateren ze dan vaak achteraf, dat ze het zelf toch beter hadden kunnen doen. Kans gemist! Je doet jezelf tekort!

Mijn advies aan managers (en eigenlijk aan iedereen) zou dan ook zijn om er voor te zorgen dat je wat meer zelfvertrouwen in jezelf opbouwt. Hoe? Misschien door te werken aan een betere mind set, second opinions over je eigen mening vragen, track record van 'bluffers' natrekken en je zeker niet te snel laten wegdrücken door een 'bluffer'.

Door de talloze ervaringen, denk ik nu te weten wie er bluffen, wie er te bescheiden zijn, wat ik zelf kan, en wie dus de regie moet hebben. Maar dat heet 'ervaring!'. Of is dit nu bluf?

Hans Konig